

JUSTITSMINISTERIET

Civilafdelingen

Dato: 26. februar 2016
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Helene Bendtsen
Sagsnr.: 2015-7720-0028
Dok.: 1839753

KOMMENTERET OVERSIGT
over
høringssvar om forslag til lov om fremtidsfuldmagter

I. Høringen

Et udkast til lovforslag om fremtidsfuldmagter har været sendt i høring hos de myndigheder og organisationer mv., der fremgår af pkt. 11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, byretterne, Alzheimerforeningen, Danske Advokater, Danske Arveretsadvokater, Danske Boligadvokater og Danske Familieadvokater, Danske Regioner, Danske Ældreråd, Datatilsynet, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Finansrådet, Forbrugerombudsmanden, Foreningen af Faste Værger i Danmark, Forsikring & Pension, Grønlands Selvstyre, KL, Lægeforeningen, Realkreditankenævnet, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Retslægerådet, Statsforvaltningen, Syddansk Universitet, Udbetaling Danmark og Ældresagen.

Det bemærkes, at Danske Advokater, Danske Arveretsadvokater, Danske Boligadvokater og Danske Familieadvokater har afgivet et fælles høringssvar, som i det følgende benævnes "Danske Advokater m.fl.". Ligeledes har Finansrådet og Realkreditforeningen afgivet et fælles høringssvar.

Ud over de hørte myndigheder, organisationer mv. har Demenskoordinatorer i Danmark afgivet høringssvar.

Nedenfor er gengivet de væsentligste punkter i de modtagne høringssvar.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Justitsministeriets kommentarer til høringssvarene er anført i *kursiv*.

Høringssvarene vedrørende den del af lovforslaget, der drejer sig om sundhedsloven, er kommenteret af Sundheds- og Ældreministeriet, under hvis ressort sundhedslovgivningen hører.

Bemærkninger af generel politisk karakter samt forslag og bemærkninger, der ikke vedrører lovforslaget, indgår ikke i høringsoversigten. Høringssvar, som er en hel eller delvis gentagelse af høringssvar vedrørende lovforslag nr. L 93 (2014-15 (1. samling)), er heller ikke kommenteret særskilt. Justitsministeriet skal herom henvise til den kommenterede høringsoversigt herom, jf. REU 2014-15 (1. samling), L 93, bilag 1, der er vedlagt som bilag.

II. Høringssvarene

1. Generelt

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, byretterne, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Grønlands Selvstyre, Forbrugerombudsmanden, Realkreditankenævnet, Retslægerådet og Syddansk Universitet har ikke bemærkninger til lovforslaget.

Alzheimerforeningen hilser genfremsættelsen af lovforslaget velkommen og kan tilslutte sig lovforslagets formål og intentioner, herunder især ønsket om at finde et enkelt og privatretligt alternativ til værgemål. Foreningen anfører på ny, at mulighed for på et tidligt tidspunkt i et demensforløb at kunne give fuldmagt til en anden person, når demenssygdommen er så fremskreden, at demenspatienten ikke længere selv er i stand til at varetage egne interesser, for mange er en afgørende forudsætning for rettidig forberedelse og tilrettelæggelse af hverdagen efter demensdiagnosen.

Danske Ældreråd stiller sig positivt til forslaget om, at det bliver muligt at oprette en fremtidsfuldmagt.

Demenskoordinatorer i Danmark er altovervejende positive over for lovforslaget, fordi det adresserer et praktisk behov hos demente og deres pårørende.

Finansrådet og Realkreditforeningen er fortsat positive over for lovforslaget og finder, at det kommer til at dække et yderst relevant område. Organisationerne har endvidere henvist til dele af Finansrådets høringssvar vedrørende lovforslag nr. L 93.

Foreningen af Faste Værger i Danmark finder lovforslaget tiltalende og i overensstemmelse med de principper, som foreningen sætter højt.

Forsikring & Pension har genfremsendt sit høringssvar vedrørende lovforslag nr. L 93 og bemærker, at de ændringer af lovforslaget, der er foretaget i forhold til høringen over lovforslag nr. L 93, er klare forbedringer.

KL støtter indførelsen af en fremtidsfuldmagtsordning og formålet hermed.

Lægeforeningen takker for invitationen til at deltage i drøftelser om den nærmere udformning af lægeerklæringer til brug for sager om ikraftsættelse af fremtidsfuldmagter.

Ældresagen finder det positivt, at man kan oprette en fremtidsfuldmagt, mens man er fornuftsmæssigt habil og derfor kan benytte sin selvbestemmelse til at beslutte, hvem der skal varetage ens personlige og økonomiske forhold, hvis man pga. sygdom eller tab af mental kapacitet på et tidspunkt ikke længere selv er i stand hertil. Ældresagen har – med henvisning til sit høringssvar vedrørende lovforslag nr. L 93 og Justitsministeriets svar på spørgsmål 2 fra Retsudvalget vedrørende lovforslaget (REU 2014-15 (1. samling), L 93, svar på spørgsmål 2) – gentaget sine bemærkninger om, at det efter Ældresagens erfaring er de færreste, der kan overskue så brede områder ude i fremtiden, som er forudsat i lovforslaget.

Justitsministeriet har noteret sig høringssparternes generelt positive holdning til den foreslåede fremtidsfuldmagtsordning.

2. Oprettelse af fremtidsfuldmagten

Alzheimerforeningen anfører, at der skal være en passende balance mellem på den ene side at beskytte af fuldmagtsgiveren imod misbrug, og på den anden side at en fremtidsfuldmagtsordning, der er baseret på

frivillighed og tilvalg fra fuldmagtsgiverens side, skal være et enkelt og privatretligt alternativ til værgemål. Notarinddragelse i oprettelsesfasen kan dog være en unødvendig og samtidig begrænsende faktor for udbredelse og anvendelse af fremtidsfuldmagter.

Finansrådet og Realkreditforeningen finder, at der er stort behov for, at brugen af fremtidsfuldmagter bliver så udbredt som muligt. Derfor er det efter organisationernes opfattelse mindre hensigtsmæssigt, at der lægges op til en mere formel og tung oprettelsesproces, end det var tilfældet i lovforslag nr. L 93.

Alzheimerforeningen samt **Finansrådet og Realkreditforeningen** anfører til støtte for deres synspunkter, at underskrift med digital signatur indebærer fornøden kontrol med fuldmagtsgiverens identitet, og at der ikke er behov for at inddrage en notar i processen. Høringsparterne henviser til, at andre betydende dispositioner, f.eks. oprettelse af livstestamenter, indberetning til SKAT og foretagelse af bankforretninger, foregår ved brug af sikre digitale selvbetjeningsløsninger. Ikraftsættelsesprocessen indebærer endvidere offentlig kontrol med forholdene på oprettelsestidspunktet, fordi den lægeerklæring, der som altovervejende udgangspunkt indgår i Statsforvaltningens behandling af ikraftsættelsessager, vil indeholde oplysninger om det forudgående sygdomsforløb, således at Statsforvaltningen kan vurdere fuldmagtsgiverens evne til at handle fornuftsmæssigt på oprettelsestidspunktet.

Danske Advokater ser positivt på den foreslåede – og i forhold til lovforslag nr. L 93 justerede – oprettelsesmodel, som efter organisationernes opfattelse på en hensigtsmæssig måde vil kunne sikre, at der tages hensyn til sikkerheden i forbindelse med oprettelsen, herunder med henblik på at kunne få bekræftet, om fuldmagtsgiveren på oprettelsestidspunktet var i stand til at handle fornuftsmæssigt, og at fuldmagtsgiveren ikke i forbindelse med oprettelsen var udsat for utilbørlig påvirkning.

Demenskoordinatorer i Danmark finder det tilfredsstillende af hensyn til fuldmagtsgiverens retssikkerhed, at fremtidsfuldmagten skal notarpåtegnes, men foreningen frygter, at såvel udgifter som de praktiske skridt kan afholde mange fra at benytte ordningen.

Som det bl.a. fremgår af pkt. 1.3 og 4.1.6-4.1.8.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, finder Justitsministeriet, at oprettelse ved brug af en sikker digital selvbetjeningsløsning indebærer fornøden kontrol med, at det er fuldmagtsgiveren, der opretter fremtidsfuldmagten. Henset til, at ordningen må forventes at blive særlig udbredt blandt ældre og personer, der f.eks. har fået stillet en demensdiagnose, finder Justitsministeriet imidlertid, at der i såvel oprettelses- som ikraftsættelsesfasen af hensyn til fuldmagtsgiverens retssikkerhed er behov for en vis grad af offentlig kontrol. Justitsministeriets overvejelser herom er nærmere beskrevet i pkt. 4.1.8.1-4.1.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Som det bl.a. fremgår heraf, er der ved valg af oprettelsesmodel foretaget en afvejning mellem på den ene side hensynet til at gøre ordningen enkel og let tilgængelig for borgerne og på den anden side hensynet til fuldmagtsgiverens retssikkerhed og tredjeparternes tillid til ordningen. For at modvirke udnyttelse af svækkede personer og sikre at ordningen imødekommer de problemer med anerkendelse af almindelige fuldmagter, som i dag ofte opstår, fordi tredjeparter ikke har tillid til fuldmagtsforholdets gyldighed, finder Justitsministeriet, at der er behov for, at en offentlig myndighed "blåstempler" fuldmagten. Det sker efter lovforslaget ved, at notaren påser, at fuldmagtsgiveren ved oprettelsen er i stand til at handle fornuftsmæssigt og ikke er undergivet et direkte pres, og ved at det er Statsforvaltningen, der efter anmodning fra fremtidsfuldmægtigen eller fuldmagtsgiveren, skal sætte fremtidsfuldmagten i kraft. Notaren vil således – på samme måde som ved oprettelse af et testamente – påse fuldmagtsgiverens identitet og evne til at handle fornuftsmæssigt, og at fremtidsfuldmagten er udtryk for fuldmagtsgiverens eget ønske. Statsforvaltningen vil efterprøve, om betingelserne for ikraftsættelse er opfyldt.

Efter Justitsministeriets opfattelse stemmer udformningen af den foreslåede ordning – herunder i forhold til inddragelse af notaren – overens med lovforslagets formål om at være et enkelt og let tilgængeligt alternativ til værgemål. Som det fremgår af pkt. 4.1.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger, lægges der ikke op til, at vedkendelsen for notaren skal ske i umiddelbar tilknytning til, at fremtidsfuldmagten er oprettet digitalt af fuldmagtsgiveren i Fremtidsfuldmagtsregistret. En fuldmagtsgiver vil således kunne oprette fuldmagten og efterfølgende ændre den en eller flere gange, inden fuldmagten bliver markeret i det digitale system som klar til vedkendelse for notaren. Eftersom der lægges op til, at notarens påtegning af fremtidsfuldmagten sker digitalt, skal fuldmagtsgiveren heller ikke medbringe fremtidsfuldmagten i flere

papirkopier, herunder på særligt genpartspapir. Notarialforretningen vedrørende en fremtidsfuldmagt er således mere enkel at forberede end vedrørende et testamente. Endelig bemærkes det, at notarialforretning i dag mange steder kan foretages uden forudgående tidsbestilling.

Finansrådet og Realkreditforeningen foreslår – som et eventuelt alternativ til en notarbaseret oprettelsesmodel – at det bliver frivilligt for fuldmagtsgiveren at vælge mellem at vedkende sig fuldmagten for en notar eller to vidner.

Som det fremgår af pkt. 4.1.8.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger har Justitsministeriet overvejet en ordning, hvor oprettelse af fremtidsfuldmagter sker under medvirken af vidner. Det er imidlertid behovet for en kontrolfunktion af hensyn til fuldmagtsgiverens retssikkerhed, der er baggrund for den foreslåede oprettelsesmodel. I forhold til vidneoprettelse vil kontrollen med, om fuldmagtsgiver handler under tvang eller er i stand til at handle fornuftsmæssigt, være begrænset af, at vidnerne vil være privatpersoner, der ikke nødvendigvis har forudsætningerne for at vurdere en persons evne til at handle fornuftsmæssigt. Vidnerne vil endvidere ikke have et dybere kendskab til fuldmagtsgiverens personlighed, da nærtstående som udgangspunkt ikke kan fungere som vidner. En vidnebaseret løsning vil endvidere forudsætte, at begge vidner vil skulle være til stede samtidig med fuldmagtsgiveren og underskrive fuldmagtsdokumentet digitalt. I modsat fald vil vidnerne ikke kunne indestå for, at fuldmagtsgiveren på oprettelses- og registreringstidspunktet var i stand til at handle fornuftsmæssigt og ikke undergivet et direkte pres.

Som det fremgår af pkt. 4.1.8.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger har en notarinspireret oprettelsesordning sammenlignet med en vidneordning den fordel, at notaren – der er en uvildig offentlig myndighed – har erfaring med at vurdere, hvorvidt personer fornuftsmæssigt er i stand til at foretage en given disposition. Et personligt fremmøde for det offentlige vil i formentlig højere grad minimere risikoen for, at en person under pres meddeler fuldmagt, om end det ikke er muligt at kontrollere, at den pågældende ikke er underlagt et indirekte pres. Således sikrer en notarinspireret oprettelsesordning efter Justitsministeriets opfattelse den mest effektive kontrol af, at fuldmagtsgiveren er i stand til at handle fornuftsmæssigt og ikke er undergivet direkte pres på oprettelsestidspunktet. Samtidig kan fordelene

ved en digital oprettelsesordning på enkel vis kombineres med denne kontrolfunktion.

Som det også fremgår, har Justitsministeriet ved udformningen af lovforslaget været opmærksom på, at der ved testamentsoprettelse er valgfrihed i forhold til at benytte sig af notar eller vidner. Justitsministeriet finder imidlertid, at der er grundlæggende forskel på et testamente og en fremtidsfuldmagt. Således vedrører et testamente alene fordelingen af testators aktiver efter dennes død. En fremtidsfuldmagt skal derimod anvendes til gavn for fuldmagtsgiveren i dennes levende live og kan både vedrøre den pågældendes personlige og økonomiske forhold. Hertil kommer, at den foreslåede ordning bl.a. må forventes at blive benyttet af personer, der pga. alder eller sygdom er svækkede. Af de nævnte grunde finder Justitsministeriet, at det offentlige af hensyn til fuldmagtsgiverens retssikkerhed bør varetage en kontrolfunktion, også på oprettelsestidspunktet. I tråd hermed lægges der med lovforslaget op til, at en fremtidsfuldmagt bliver sat i kraft ved Statsforvaltningens afgørelse, ligesom Statsforvaltningen efter ikraftsættelsen har tilsynsbeføjelser og kan gribe ind i tilfælde af misbrug.

3. Fremtidsfuldmagtens indhold

3.1. Generelle bemærkninger

Alzheimerforeningen, Demenskoordinatorer i Danmark og Ældresagen finder det positivt, at fremtidsfuldmagter både kan omfatte personlige og økonomiske forhold.

Justitsministeriet har noteret sig høringsparternes holdning.

3.2. Antallet af fremtidsfuldmægtige

Danske Regioner, Finansrådet og Realkreditforeningen og **Ældresagen** gentager sine høringssvar vedrørende lovforslag nr. L 93 i forhold til parternes betænkeligheder ved, at der kan udpeges flere fremtidsfuldmægtige inden for samme område.

Danske Ældreråd finder, at der alene bør kunne udpeges én fremtidsfuldmægtig. Rådet frygter, at der med flere fuldmægtige er risiko for uenigheder, som det – til skade for fuldmagtsgiver – vil tage lang tid at løse.

Demenskoordinatorer i Danmark finder, at det vil være mest hensigtsmæssigt, hvis der kun kan udpeges én fremtidsfuldmægtig.

Foreningen af Faste Værger i Danmark finder det uklart, hvordan et samarbejde mellem flere fremtidsfuldmægtige skal fungere, og hvad konsekvenserne vil være, hvis dette ikke er tilfældet. Foreningen henviser til, at der ofte i praksis beskikkes en værge for en person pga. uoverensstemmelser i vedkommendes familie vedrørende varetagelsen af den pågældendes forhold, og foreningen finder det idealistisk – men i praksis yderst sjældent – at f.eks. en familie kan administrere i enighed.

Lægeforeningen anfører, at det kan være problematisk at give flere fremtidsfuldmægtige samme beføjelser til at handle, fordi de kan have divergerende opfattelser af fuldmagtsgiverens tarv.

Som det fremgår af pkt. 2.4.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger bygger den foreslåede fremtidsfuldmagt på princippet om aftalefrihed, og hvad der følger af aftalelovens fuldmagsregler. Der findes ikke i aftaleloven begrænsninger i forhold til at udpege flere fuldmægtige. Det er i øvrigt almindeligt forekommende i fuldmagtsforhold at have flere fuldmægtige, herunder med samme kompetenceområde.

Som det fremgår af pkt. 4.1.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger har Justitsministeriet overvejet fordele og ulemper ved at give fuldmagtsgiveren adgang til at udpege flere fremtidsfuldmægtige. Fuldmagtsgiverens selvbestemmelsesret og aftalefriheden – og i øvrigt at fremtidsfuldmagtsordningen kan ses som et tilvalg, som det er frivilligt at benytte sig af – taler for en adgang til at udpege flere fremtidsfuldmægtige. Hertil kommer, at det af flere grunde kan være uhensigtsmæssigt at begrænse ordningen til én fremtidsfuldmægtig. F.eks. har personer forskellige evner, der kan gøre det hensigtsmæssigt, at fuldmagtsgiver har mulighed for at vælge en fremtidsfuldmægtig til at varetage nogle forhold og en anden fremtidsfuldmægtig til at varetage andre forhold. Flere fuldmægtige vil endvidere kunne aflaste hinanden, hvilket vil gøre det mindre byrdefuldt at påtage sig hvervet. Herudover vil fuldmagtsgiver efter omstændighederne blive sat i en meget vanskelig situation, hvis den pågældende f.eks. har flere børn og er nødsaget til at vælge et barn frem for et andet til at varetage opgaven. I forlængelse heraf skal det tilføjes, at hvis den omtalte risiko ved at tillade flere fremtidsfuldmægtige måtte realiseres i det konkrete tilfælde, vil

Statsforvaltningen som tilsynsmyndighed kunne reagere. Om nødvendigt kan Statsforvaltningen sætte fremtidsfuldmagten ud af kraft og fastsætte et værgemål i stedet med de udbyggede retsgarantier samt tilsyns- og kontrolforanstaltninger, som er indeholdt heri.

I lyset heraf finder Justitsministeriet ikke, at risikoen ved at tillade flere fremtidsfuldmægtige kan begrunde en begrænsning af den adgang til at udpege flere fuldmægtige, der i dag følger af de almindelige aftaleretlige fuldmagtsregler, i en kommende fremtidsfuldmagtsordning.

3.3. Formkrav til fremtidsfuldmagten

Finansrådet og Realkreditforeningen anfører med henvisning til, at den foreslåede ordning bygger på princippet om aftalefrihed, og at fuldmagtsgiveren således selv kan bestemme fuldmagtens indhold, at fremtidsfuldmagter så vidt muligt bør være standardiserede med henblik på at sikre, at fuldmagterne kan anvendes i praksis. Organisationerne stiller sig til rådighed i forbindelse med udarbejdelsen af en vejledning om udformning af fremtidsfuldmagter.

Som det fremgår af pkt. 4.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger vil fuldmagtsgiveren i overensstemmelse med princippet om aftalefrihed – ligesom ved de fuldmagter, der anvendes i dag – selv kunne bestemme, hvad der skal stå i fuldmagten, og derved kunne ”skræddersy” fuldmagten, så den passer til den pågældendes behov og ønsker. Justitsministeriet er opmærksom på, at det efter omstændighederne kan være vanskeligt for den enkelte borger at overskue de muligheder og faldgruber, der ligger i aftalefriheden. Justitsministeriet finder, at disse spørgsmål bedst adresseres ved oplysning og vejledning. Justitsministeriet vil derfor – hvis lovforslaget vedtages – i samarbejde med bl.a. de berørte interesseorganisationer og myndigheder udarbejde en vejledning om udformning af fremtidsfuldmagter, som bl.a. vil omfatte retsvirkningerne af fremtidsfuldmagter og de forhold, som der almindeligvis bør tages højde for ved udformning af fremtidsfuldmagter. Vejledningen vil endvidere indeholde koncepter for fremtidsfuldmagter, der er udformet med henblik på at dække, hvad der almindeligvis vil være behov for.

4. Ikraftsættelse af fremtidsfuldmagter

Alzheimerforeningen og Demenskoordinatorer i Danmark udtrykker enighed i, at fremtidsfuldmagten skal sættes i kraft af Statsforvaltningen. Høringsparterne finder dog, at det er nødvendigt at sikre en kort sagsbehandlingstid i Statsforvaltningen for behandling af anmodninger om ikraftsættelse af fremtidsfuldmagter. **Alzheimerforeningen** foreslår således en svarfrist på 14 dage for ikke komplicerede sager.

Danske Regioner anfører, at sagsbehandlingstiden i Statsforvaltningen muligvis kan blive en udfordring i akutte sygdomssituationer.

Som det fremgår af pkt. 4.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger, tilsigtes det, at Statsforvaltningen som udgangspunkt kan træffe afgørelse i

sagen alene på grundlag af ikraftsættelsesansøgningen med bilag. Alene i tilfælde, hvor Statsforvaltningen finder det betænkeligt at træffe afgørelse på det fremlagte grundlag, lægges der efter lovforslagets § 6 op til, at Statsforvaltningen kan indhente yderligere oplysninger og således på eget initiativ oplyse sagen yderligere. Der lægges således op til en enkel og kortvarig sagsbehandling vedrørende ikraftsættelsesansøgninger.

Justitsministeriet finder herved, at der tages højde for høringsparternes bekymring.

Danske Regioner gentager sit synspunkt om, at Statsforvaltningen bør indhente lægeerklæringer til brug for sager om ikraftsættelse af fremtidsfuldmagter, fordi læger kun har pligt til at udarbejde erklæringer på anmodning fra offentlige myndigheder, jf. organisationens høringssvar vedrørende lovforslag nr. L 93.

Justitsministeriets kommentarer hertil fremgår af pkt. 4.3 i den kommenterede høringsoversigt vedrørende lovforslag nr. L 93 (REU 2014-15 (1. samling), L 93, bilag 1).

Danske Regioner stiller endvidere spørgsmål til ordningens anvendelighed i tilfælde, hvor fuldmagtsgiveren f.eks. kommer i koma og dermed bliver ude af stand til at varetage sine forhold, når fremtidsfuldmægtigen har pligt til at drøfte ikraftsættelsesansøgningens indgivelse med fuldmagtsgiveren.

Som det fremgår af pkt. 4.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 4, stk. 2, 1., pkt. har fremtidsfuldmægtigen pligt til at drøfte ikraftsættelsesansøgningens indgivelse med fuldmagtsgiver, medmindre denne ikke er i stand til at forstå betydningen heraf. Drøftelsen vil kunne undlades, hvis fuldmagtsgiveren er i en tilstand, hvor vedkommende ikke er i stand til at forstå betydningen af ikraftsættelsesansøgningens indgivelse. Undtagelsen tilsigter at omfatte de tilfælde, hvor fuldmagtsgiveren ikke er i stand til at udtrykke sin holdning til ansøgningen. Fremtidsfuldmægtigen vil i disse tilfælde skulle udøve et skøn og kan i den forbindelse støtte sig til de lægelige oplysninger, som skal indhentes. Statsforvaltningen vil efterprøve skønnet i forbindelse med ikraftsættelsesagen.

Hvis det bliver aktuelt at sætte fremtidsfuldmagten i kraft, fordi fuldmagtsgiveren ligger i koma, vil den pågældende ikke være i stand til at

forstå betydningen af ikraftsættelsesansøgningens indgivelse eller kunne udtale sig herom. Ikraftsættelsesansøgningen vil således kunne indgives, uanset at fremtidsfuldmægtigene ikke forinden har kunnet drøfte sagen med fuldmagtsgiveren. Statsforvaltningen vil i forbindelse med behandlingen af ikraftsættelsesansøgningen efterprøve spørgsmålet på baggrund af de fremlagte lægeerklæringer om fuldmagtsgiverens tilstand.

Danske Regioner finder, at det bør fremgå direkte af bestemmelsen i lovforslagets § 7, stk. 3, hvilke omstændigheder der kan være så betænkelige, at en fremtidsfuldmagt ikke kan sættes i kraft.

Foreningen af Faste Værger i Danmark anfører, at når en fremtidsfuldmagt kan oprettes mange år før, den eventuelt bliver aktuel, er det ikke sikkert, at fremtidsfuldmægtigen på ikraftsættelsestidspunktet er den rette til at varetage opgaven.

Som det fremgår af pkt. 4.2.6 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget samt af bemærkningerne til lovforslagets § 7, stk. 3, vil tvivl om fremtidsfuldmægtigens evner til at varetage hvervet eller andre forhold, som kan give anledning til begrundet tvivl om, hvorvidt fremtidsfuldmagtsforholdet vil kunne fungere på betryggende vis, kunne danne grundlag for afslag på ikraftsættelse af fremtidsfuldmagten.

Betæneligheden kan knytte sig til fremtidsfuldmægtigens evne til at varetage hvervet, f.eks. hvis der foreligger oplysninger om fremtidsfuldmægtigens forhold, som giver anledning til begrundet tvivl herom. Betæneligheden kan endvidere knytte sig til karakteren af fuldmagtsgiverens helbredsmæssige svækkelse i forhold til fuldmagtens rammer, f.eks. hvis de fremlagte oplysninger om fuldmagtsgiverens helbredstilstand indikerer, at fuldmagtsgiverens interesser ikke i fornødent omfang kan varetages af fremtidsfuldmagten. Det kan desuden være betænkeligt at sætte en fremtidsfuldmagt i kraft, hvis fuldmagtens bestemmelser ikke kan opfyldes, f.eks. hvis fuldmagtsgiveren har fastsat et privat tilsyn, som ikke længere kan udføre opgaven. Begrebet "betænkelighed" er uddybende beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets § 7, stk. 3, hvortil der henvises.

Det vil bero på Statsforvaltningens skøn i hvert konkret tilfælde, om der foreligger forhold af en sådan karakter, at det vil være betænkeligt at sætte en fremtidsfuldmagt i kraft. Omstændighederne i hver enkelt sag kan variere, og efter Justitsministeriets opfattelse bør der derfor være rum for

Statsforvaltningens skøn frem for at lovfæste en udtømmende opregning af forhold, der kan føre til en sådan betænkelighed.

Foreningen af Faste Værger i Danmark finder det ikke naturligt, at en fremtidsfuldmægtig skal drøfte ikraftsættelsesansøgningens indgivelse med fuldmagtsgiverens pårørende, hvis fuldmagtsgiveren ikke selv kan deltage i drøftelserne. Foreningen finder, at kravet kan give anledning til omfattende diskussioner, og at en sådan drøftelse derfor alene bør foretages efter fuldmagtsgiverens ønske.

Som det fremgår af pkt. 4.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger, finder Justitsministeriet, at fremtidsfuldmægtigen bør have pligt til at underrette – ud over fuldmagtsgiveren – fuldmagtsgiverens nærmeste pårørende om indgivelsen af ansøgningen. Formålet er at sikre, at personer, der berøres af fuldmagtsforholdet, f.eks. fuldmagtsgiverens ægtefælle eller samlever, får underretning om den påtænkte ikraftsættelse samt lejlighed til at gøre indsigelse herimod over for Statsforvaltningen. Hertil kommer, at det er en forudsætning for et velfungerende fremtidsfuldmagtsforhold, at der blandt fuldmagtsgiverens nærmeste er en høj grad af enighed og samarbejde, fordi ordningen – i modsætning til værgemålssystemet – udelukkende er baseret på fuldmagtsgiverens bestemmelse og tillid til, at fremtidsfuldmægtigen er den rette til at varetage opgaven. Ordningen er således ikke egnet til at fungere i mere konfliktfyldte relationer, og hvis det allerede viser sig problematisk at drøfte indgivelsen af ikraftsættelsesansøgningen med de nærmeste pårørende, er der risiko for, at forholdet heller ikke sidenhen vil kunne fungere til gavn for fuldmagtsgiveren. I så fald kan det være mest hensigtsmæssigt i stedet at bringe værgemålssystemet i anvendelse.

5. Offentliggørelse af fremtidsfuldmagten

Danske Regioner, KL og Udbetaling Danmark gentager deres tidligere høringssvar vedrørende lovforslag nr. L 93 i forhold til etablering af en nem og let tilgængelig adgang til oplysninger om en fremtidsfuldmagts omfang samt behovet for direkte advisering af myndigheder når en fremtidsfuldmagt sættes i kraft.

Realkreditrådet gentager sit tidligere høringssvar vedrørende lovforslag nr. L 93 i forhold til identificering af en i Personbogen.

Justitsministeriets kommentarer til høringssvarene fremgår af pkt. 5 i den kommenterede høringsoversigt vedrørende lovforslag nr. L 93 (REU 2014-15 (1. samling), L 93, bilag 1).

6. Fremtidsfuldmagtens retsvirkninger

6.1. Generelle bemærkninger

Danske Regioner gentager et synspunkt fra sit høringssvar vedrørende lovforslag nr. L 93 om, at ordningens betydning for sundhedspersoner vil afhænge af, om sundhedspersoner vil have pligt til at undersøge i Personbogen, om en fremtidsfuldmagt er sat i kraft i forhold til en given patient, eller om det vil være op til fremtidsfuldmægtigen at gøre opmærksom herpå.

Udbetaling Danmark har – med henvisning til den kommenterede høringsoversigt vedrørende lovforslag nr. L 93 – noteret sig, at der ikke med forslaget vil blive indført en pligt for myndighederne til at undersøge, om borgeren har en partsrepræsentant.

Justitsministeriets kommentarer til høringssvarene fremgår af pkt. 5 og 6.1 i den kommenterede høringsoversigt vedrørende lovforslag nr. L 93 (REU 2014-15 (1. samling), L 93, bilag 1).

6.2. Forholdet til andre fuldmagter

Danske Advokater m.fl., Finansrådet og Realkreditforeningen samt **Realkreditrådet** henviser til høringssvarene vedrørende lovforslag nr. L 93 i forhold til betænkeligheder ved, at en fremtidsfuldmægtig kan meddele andre fuldmagt inden for fremtidsfuldmagtens område.

Justitsministeriets kommentarer til høringssvarene fremgår af pkt. 6.4 i den kommenterede høringsoversigt vedrørende lovforslag nr. L 93 (REU 2014-15 (1. samling), L 93, bilag 1).

6.3. Forholdet til tredjeparter

Forsikring & Pension ønsker en yderligere adressering af de retsvirkninger for tredjeparter, som lovforslaget vil medføre, f.eks. hvilken risiko en tredjepart løber ved at indgå aftale med en fremtidsfuldmægtig,

og hvorledes tredjemand skal forholde sig til flere fremtidsfuldmægtige, der henvender sig om samme problemstilling.

Som det fremgår af pkt. 4.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, bygger forholdet mellem fuldmagtsgiveren og tredjeparter i vidt omfang på de allerede gældende principper fra aftaleloven, hvorefter fuldmagtsgiveren som udgangspunkt bliver forpligtet ved fremtidsfuldmægtigens dis-positioner inden for fuldmagtens område, uanset om fuldmægtigen har tilsidesat forpligtelser, der gælder i det interne forhold mellem fuldmagtsgiveren og fuldmægtigen. Hvis tredjeparten derimod i det konkrete tilfælde er i ond tro – f.eks. fordi det er kendeligt for tredjeparten, at der er tale om en usædvanlig disposition, som ensidigt er i fuldmægtigens interesse – vil tredjeparten efter omstændighederne ikke kunne gøre en eventuel indgået aftale gældende.

Der lægges med lovforslaget ikke op til at indføre en pligt for tredjeparter til at indgå aftaler med fremtidsfuldmægtigen. Efter lovforslaget vil det således fortsat – med forbehold for de forpligtelser, som påhviler parterne efter anden lovgivning – være op til parterne, om der skal indgås en aftale og i givet fald fastlægge, hvilket indhold aftalen skal have.

7. Fremtidsfuldmægtigens pligter

7.1. Gavedispositioner

Finansrådet og Realkreditforeningen henviser til Finansrådets høringssvar vedrørende lovforslag nr. L 93, hvori det bl.a. er anført, at det ikke bør være tredjeparters ansvar at vurdere, hvornår der er tale om en ”sædvanlig gave”.

Justitsministeriets kommentarer til høringssvaret fremgår af pkt. 7.4 i den kommenterede høringsoversigt vedrørende lovforslag nr. L 93 (REU 2014-15 (1. samling), L 93, bilag 1).

7.2. Vederlag

Foreningen af Faste Værger i Danmark finder det uklart, hvilke ”nødvendige omkostninger” en fremtidsfuldmægtig kan få dækket af fuldmagtsgiverens midler, og anfører, at adgangen hertil både muliggør misbrug og konflikter fremtidsfuldmægtigen og f.eks. fuldmagtsgiverens pårørende imellem til skade for fuldmagtsgiveren.

Som det fremgår af pkt. 4.4.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger, finder Justitsministeriet ikke – henset til, at fremtidsfuldmagtsforholdet beror på en privat aftale – at der i loven bør fastsættes regler om en egentlig honorering af fremtidsfuldmægtigen. Hvis fuldmagtsgiver ønsker at yde et egentligt vederlag til fremtidsfuldmægtigen, kan vedkommende i overensstemmelse med princippet om aftalefrihed bestemme det i fremtidsfuldmagten eller på anden bindende måde.

Fremtidsfuldmægtigen bør dog efter Justitsministeriets opfattelse rimeligvis ikke have direkte udgifter ved hvervet. Hvis ikke andet er bestemt i fremtidsfuldmagten, kan fremtidsfuldmægtigen derfor få dækket de nødvendige omkostninger til varetagelse af hvervet af fuldmagtsgiverens midler, dvs. nødvendige udgifter, som fremtidsfuldmægtigen har afholdt. Der kan f.eks. være tale om udgifter til betaling af gebyr for ikraftsættelsesansøgningens indgivelse eller en lægeerklæring til brug for Statsforvaltningens afgørelse om fuldmagtens ikraftsættelse eller om nødvendige transportomkostninger i forbindelse med repræsentation af fuldmagtsgiver.

Det er i lovforslagets § 19 foreslået, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om bl.a. vederlag til fremtidsfuldmægtige og subsidære fremtidsfuldmægtige. Bemyndigelsen forudsættes bl.a. at kunne anvendes, hvis der viser sig behov for at præcisere de pligter, der følger af loven. Bemyndigelsen vil endvidere kunne anvendes til at fastsætte regler, der af hensyn til at hindre pression eller misbrug af en svækket fuldmagtsgivers afhængighed af en fremtidsfuldmægtig begrænser en fremtidsfuldmægtigs adgang til at aftale sig til vederlag, herunder at sætte en grænse for hvor højt et sådant vederlag kan være.

Justitsministeriet finder således, at der er taget højde for de betænkeligheder, som Foreningen af Faste Værger i Danmark giver udtryk for.

8. Tilsyn med fremtidsfuldmægtigen

Foreningen af Faste Værger i Danmark finder det ikke betryggende, at der ikke løbende er (aktiv) kontrol med fremtidsfuldmægtigen og henviser bl.a. til, at Statsforvaltningen fører tilsyn med værger. Foreningen frygter, at der ikke gribes ind i tide ved eventuelt misbrug af en fremtidsfuldmagt,

eller hvis fremtidsfuldmægtigen ikke varetager sit hverv i overensstemmelse med fuldmagtsgiverens ønske

Ældresagen er – med henvisning til reglerne om værgemål – betænkelig ved, om Statsforvaltningens ”hvilede” tilsyn vil være tilstrækkeligt i fremtidsfuldmagtsforhold, bl.a. fordi en fremtidsfuldmagt er udtryk for fuldmagtsgiverens ønsker måske mange år før ikraftsættelsen. Ældresagen anfører med henvisning til lovforslagets § 23, at der kan være risiko for, at usaglige hensyn ligger til grund for et privat tilsyns tilbagekaldelse af fremtidsfuldmagten.

Som det fremgår af pkt. 2.4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, tilsigter den foreslåede fremtidsfuldmagtsordning at være et enkelt og privatretligt alternativ til de offentligt fastsatte værgemål. Det er ikke hensigten, at ordningen skal have karakter af (mini)værgemål. Når det offentlige går ind og fastsætter et værgemål for en person uden samtykke fra den pågældende, må der nødvendigvis være en række retsgarantier, et tilsyn og andre kontrolforanstaltninger, der beskytter den, som værgemålet angår. Det er efter Justitsministeriets opfattelse imidlertid anderledes, når den berørte person selv har besluttet, hvordan den pågældendes forhold skal varetages, når vedkommende ikke længere selv er i stand hertil, herunder i forhold til valg af den eller de personer, der skal varetage opgaven. Derfor afstedkommer en fremtidsfuldmagtsordning ikke det samme behov for retsgarantier, tilsyn og kontrolforanstaltninger som værgemål.

I lyset heraf lægges der med lovforslaget op til, at Statsforvaltningen skal have et ”hvilede” tilsyn med fremtidsfuldmægtigen, således at Statsforvaltningen først indleder en tilsynssag, hvis Statsforvaltningen gennem henvendelse eller på anden måde bliver opmærksom på forhold, som må antages at stride mod fuldmagtsgivers interesser. Tanken bag dette er, at når fuldmagtsgiver har tillid til, at fremtidsfuldmægtigen kan varetage opgaven, så bør samfundet også have tillid til fuldmægtigen, indtil der kommer forhold for dagen, som giver grundlag for andet.

Opstår der imidlertid i det konkrete fuldmagtsforhold behov for, at det offentlige træder til med tilsyn og kontrolforanstaltninger for at beskytte fuldmagtsgiver, indebærer den foreslåede ordning, at Statsforvaltningen vil have mulighed herfor. Om nødvendigt kan Statsforvaltningen sætte fremtidsfuldmagten ud af kraft og fastsætte et værgemål i stedet, hvis der

er behov for de væsentligt mere udbyggede retsgarantier, tilsyns- og kontrolforanstaltninger, som er indeholdt i værgemålsordningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger, hvor der er redegjort nærmere for Justitsministeriets overvejelser vedrørende tilsyn med fremtidsfuldmægtigene.

9. Tilbagekaldelse, ændring og ophør af fremtidsfuldmagten

KL finder bestemmelsen i lovforslagets § 24, stk. 1, om ophør af en fremtidsfuldmagt som følge af værgemål vanskelig at forstå.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 24, stk. 1, er udgangspunktet, at en fremtidsfuldmagt ophører, hvis fuldmagtsgiveren kommer under værgemål. Det skyldes, at en fremtidsfuldmagt og et værgemål, der vedrører samme område, er alternativer til varetagelse af fuldmagtsgiverens forhold på det pågældende område.

Værgemål indebærer dog ikke i alle tilfælde ophør af fremtidsfuldmagten. Fremtidsfuldmagten ophører således ikke, hvis værgemålet angår bestemte forhold, der ikke er omfattet af fremtidsfuldmagten. Fremtidsfuldmagten ophører heller ikke, hvis værgemålet vedrører bestemte forhold, som fremtidsfuldmægtigen er forhindret i at varetage. I sådanne tilfælde vil fremtidsfuldmægtigens og værgens beføjelser ikke vedrøre det samme område og kan således eksistere sideordnet. Som eksempler herpå kan nævnes salg af fast ejendom for en fuldmagtsgiver, der har meddelt fremtidsfuldmagt i personlige forhold, eller et værgemål, der er iværksat til varetagelse af en disposition, som fremtidsfuldmægtigen er forhindret i at varetage grund af risiko for interessekonflikt vedrørende det pågældende forhold.

10. Påklage

Finansrådet og Realkreditforeningen henviser til Finansrådets høringssvar vedrørende lovforslag nr. L 93 i forhold til udvidelse af kredsen af klageberettigede over afgørelser om fremtidsfuldmagter.

Justitsministeriets kommentarer til høringssvarene fremgår af pkt. 10 i den kommenterede høringsoversigt vedrørende lovforslag nr. L 93 (REU 2014-15 (1. samling), L 93, bilag 1).

11. Ændringer af sundhedsloven

Forsikring & Pension bemærker i forhold til ændringerne af sundhedsloven, at ændringerne alene vedrører bestemmelserne i sundhedsloven om informeret samtykke til behandling efter §§ 18 og 19 og transplantation efter § 52. Forsikring & Pension påpeger, at en fremtidsfuldmægtig også bør kunne træde i patientens sted i forhold til bestemmelserne om aktindsigt og videregivelse af oplysninger efter kapitel 8 og 9 i sundhedsloven. **Lægeforeningen** savner tilsvarende en nærmere præcisering af de rettigheder, hvori en fremtidsfuldmægtig kan indtræde.

Lægeforeningen påpeger desuden, at det efter foreningens opfattelse bør fremgå tydeligt af bemærkningerne til lovforslaget, at en fremtidsfuldmægtig ikke på vegne af patienten kan give afkald på livsforlængende behandling.

Danske Regioner påpeger, at det fremgår af lovforslaget, at en fremtidsfuldmægtig ikke kan indtræde i patientens rettigheder efter sundhedslovens §§ 23-26, og at denne retstilstand ikke længere er hensigtsmæssig.

Sundheds- og Ældreministeriet kan oplyse, at hensigten med ændringerne af bestemmelserne i sundhedsloven er at give en fremtidsfuldmægtig de samme beføjelser, som en værge har efter gældende ret. For en patient, der ikke selv kan varetage sine interesser, følger det af sundhedslovens § 14, at den eller de personer, som efter lovgivningen er bemyndiget hertil, indtræder i patientens rettigheder efter §§ 15-51, i det omfang det er nødvendigt for at varetage patientens interesser i den pågældende situation. Det er Sundheds- og Ældreministeriets opfattelse, at en værge efter denne bestemmelse kan træde i patientens sted i forbindelse med spørgsmål om aktindsigt og videregivelse af oplysninger. Det er tilsvarende opfattelsen, at en fremtidsfuldmægtig med den foreslåede lov kan indtræde i patientens sted. Sundheds- og Ældreministeriet skal endvidere fremhæve, at det med den foreslåede ændring af sundhedslovens § 14 præciseres, at en værge og en fremtidsfuldmægtig vil kunne indtræde i patientens rettigheder for alle rettigheder i sundhedsloven, medmindre andet følger af de enkelte bestemmelser i sundhedsloven.

I forhold til Lægeforeningens bemærkninger om, at en fremtidsfuldmægtig ikke på vegne af patienten kan give afkald på livsforlængende behandling, kan Sundheds- og Ældreministeriet oplyse, at en værge efter gældende ret

ikke kan give afkald herpå. Dette følger af bemærkningerne til § 5 i lov om patienters retstilling (nu sundhedslovens § 14). En fremtidsfuldmægtig, der efter § 14 indtræder i patientens rettigheder, vil således heller ikke kunne give afkald på livsforlængende behandling.

I forhold til Danske Regioners bemærkninger skal Sundheds- og Ældreministeriet oplyse, at det følger af gældende ret, at sundhedsloven §§ 18 og 19 ikke finder anvendelse for de særlige rettigheder, der følger af sundhedslovens kapitel 6, jf. § 22 modsætningsvis. Sundheds- og Ældreministeriet bemærker, at hensigten med lovforslaget er at sidestille en fremtidsfuldmægtig med en værge, og at en værge efter gældende ret ikke kan indtræde i patientens sted i forhold til disse rettigheder. Danske Regioners forslåede ændringer falder derfor uden for rammerne af dette lovforslag.

12. Øvrige bemærkninger

Danske Ældreråd og Demenskoordinatorer i Danmark finder det hensigtsmæssigt at samle al lovgivning mv. vedrørende værger og fuldmægtige for personer, der ikke selv er i stand til at varetage egne forhold. **Demenskoordinatorer i Danmark** finder det endvidere hensigtsmæssigt at etablere ét samlet register, hvor oplysninger fra donor-, cpr.-, livstestamente- og fremtidsfuldmagtsregistre figurerer.

Foreningen af Faste Værger i Danmark finder, at der frem for at indføre en ny ordning om fremtidsfuldmagter som et privat og enkelt alternativ til værgemål, bør foretages en modernisering af værgemålsloven bl.a. således, at de strenge regler lempes, men dog med opretholdelse af en nødvendig kontrol til gavn for de værgerede.

Efter Justitsministeriets opfattelse ligger indførelse af ny lovgivning på de pågældende områder og sammenlægning af offentlige registre uden for rammen af lovforslaget, som alene drejer sig om at indføre en fremtidsfuldmagtsordning.

Forsikring & Pension og Udbetaling Danmark gentager høringssvarene vedrørende lovforslag nr. L 93 i forhold til nødvendigheden af en afklaring af, i hvilket omfang en fremtidsfuldmægtig kan bruge digitale selvbetjeningsløsninger og få læseadgang til fuldmagtsgivers digitale post, samt hvorledes oplysninger om ikraftsættelse af fremtidsfuldmagter samtænkes med den fællesoffentlige, digitale fuldmagtsløsning.

Justitsministeriets kommentarer til høringssvaret fremgår af pkt. 11 i den kommenterede høringsoversigt vedrørende lovforslag nr. L 93 (REU 2014-15 (1. samling), L 93, bilag 1).

KL gentager sit høringssvar vedrørende lovforslag nr. L 93 i forhold til en fremtidsfuldmægtigs beføjelser efter servicelovens § 129.

Statsforvaltningen og **Ældresagen** finder, at en fremtidsfuldmægtig i personlige forhold ikke blot bør kunne give stedfortrædende samtykke på sundhedsområdet, men også bør have beføjelser til at give stedfortrædende samtykke til flytning på plejehjem efter servicelovens § 129, stk. 2. Parterne foreslår derfor, at fremtidsfuldmægtigens beføjelser i personlige forhold udvides således, at en fremtidsfuldmægtig i samme omfang og under samme betingelser som en værge kan tiltræde flytning af en inhabil fuldmagtsgiver.

Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, er fremtidsfuldmægtigens beføjelser i personlige forhold baseret på de almindelige regler om repræsentation i forhold til offentlige myndigheder. I det omfang der i anden lovgivning er fastsat særlige regler om repræsentation, som begrænser den almindelige adgang til at lade sig repræsentere, vil fremtidsfuldmægtigens beføjelser således blive begrænset tilsvarende. Dette gælder bl.a. i forhold til servicelovens § 129, stk. 2, hvorefter kun en værge kan tiltræde en indstilling fra kommunalbestyrelsen om, at en f.eks. svært dement fuldmagtsgiver, som på grund af demensen mangler evnen til at give informeret samtykke, kan flyttes til et bestemt botilbud for at få den nødvendige hjælp, omsorg og pleje.

Det er Social- og Indenrigsministeriets vurdering, at der er behov for at afdække konsekvenserne af at ligestille en fremtidsfuldmægtig med en værge i § 129, stk. 2. Ministeriet vil samtidig se på eventuelle andre steder i serviceloven, hvor det kunne være relevant at ligestille en fremtidsfuldmægtig med en værge.

Ældresagen udtrykker tilfredshed med, at der vil blive udarbejdet en rapport om erfaringerne med en fremtidsfuldmagtsordning, som vil blive sendt til Folketingets Retsudvalg ca. fem år efter lovens ikrafttræden.

Justitsministeriet har noteret sig Ældresagens synspunkt.

Datatilsynet anfører, at det forudsættes, at Statsforvaltningen ved indhentelse af oplysninger om fuldmagtsgiverens forhold for hver enkelt behandling foretager en konkret vurdering af, om det er i overensstemmelse med persondataloven at indhente de pågældende oplysninger.

Pkt. 4.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 6 blev på baggrund af Datatilsynets høringssvar vedrørende lovforslag nr. L 93 justeret således, at det nu fremgår heraf, at behandlingen af personoplysninger i medfør af lovforslagets § 6 skal ske i overensstemmelse med persondatalovens regler.